

Šprehenzi dojc?

Autor Administrator

Srijeda, 29 Studeni 2017 21:49 - Ažurirano Srijeda, 29 Studeni 2017 21:51

Partije remija kod deduke Muhidina

Nadan Filipović po pričanju Adnana F.

Krajem 1983. godine odigrana je legendarna partija remija kod dede Muhidina, u njegovoj kući u Feudenheimu. Dedo Muhidin je bio skroman u uzimanju "piksle", a, što je jako važno, znao je napraviti jako dobro meze i poslužiti ga uz šljivu ili lozu. Nije, međutim, rakiju servirao u bokalić, već bi svakom od igrača donesi rakiju u najmanjem štamplicu, onom od samo 0,03, pa bi zapiši vrijeme i tom koji pokuša ponovo naručiti štamplic rakije, jok ba, nema dok ne prođe pun sat. Pametno! Na taj način je uveliko spriječavao da se neko od igrača zacuga. Po želji je bilo kafe koliko ko poželi, pepeljare je uredno istresao, pa je njegova kuća bila idealno mjesto za remijaške obračune. Dedo Muhidin nije u kuću volio primati barbutaše i pokeraše jer se bojavao policije, jer se u barbutu i pokeru lova se valja po stolu, dok se u remiju piše, a polog je na sigurnom, u dede Muhidina. Njegova "piksla" je bila umjerena, četrdeset maraka po partiji, dakle samo deset maraka po igraču.

Spomenuta "remijada grande" bila je zakazana za subotu u podne, a bile su dogovorene četiri partije, a peta, ona "za vađenje" – po dogovoru. Tačno u podne za stol prekriven zategnutom zelenom čohom sjeli su Hašim zvani Guto gutavi (bolovao je od skolioze kičme), taksist Pero, vozač autobusa Jure i naše gore list, Adnan. Poen je bio jedna marka, a polog po svakom igraču je bio deset hiljada maraka. Šta će remijaši nego izvaditi gute maraka i na stolu lijepo izbrojati i predati dedi Muhidinu. On svaki bunt još jednom pred svima prebroji, upiše u tefterić,

Šprehenzi dojuč?

Autor Administrator

Srijeda, 29 Studeni 2017 21:49 - Ažurirano Srijeda, 29 Studeni 2017 21:51

te dobro zategne gumicom za viklere i stavi u pogolemu žutu kuvertu. Četiri kuverte sa položima završe u sefu, a ključ od sefa je dedi oko vrata, na zlatnom lančiću. Dedina je obaveza bila da kupi i ima spremne nove, još u celofanu upakirane Piatnikove karte, da uredno prazni pepeljare i da posluhuje džabne kafe, a mini štamplici sa rakijom alkoholna i tanjurići sa mezetom su se, kako rekoh, ekstra plaćali.

I poče "obračun kod OK koral"!

U prvoj partiji Adnan dobar oko 700 poena, dakle 700 maraka, a taksist Pero se zavalio oko tri milje.

U drugoj karta pođe taksitu Peru, a Adnan i Guto gutavi se zavalije svaki po oko dvije hiljade poena, odnosno maraka.

Treća partija – katastrofa za Adnana. Ne zna ko ga s koje strane odvaljuje. Jal upadne u dvjesto, jal u sto, helem, zavali se preko tri hiljade. Svi dobri, samo on riče. Vidi Adnan da je šejtan odnio šalu. Uzdao se u vađenje u završnoj, četvrtoj partiji. Međutim, već na početku zlo i naopako. U šest ruku četiri puta upade po dvjesto poena. Takav trend se nastavio pa je već u pola partije bio loš oko dvije i po hiljade poena. Vidi Adnan da će ostati bez pologa, preciznije, bez većeg dijela od deset hiljada maraka. Gotovo je. Kraj se približava, a nema ni teorijske šanse da se izvadi.

U jednoj ruci dobi četrnaest "taraba". Ma ni terca, a da se o džokeru i ne govori. Ustvari, ima već da od druge partije nije dobio džokera u dijeljenju, a ni povukao. Otpisao se i krenu na WC. Dedo Muhidin je bio u kuhinji, leđima okrenut. Pripremao je mezu za nekog od igrača. Baš kod vrata sobe u kojoj su igrali remija nalazila se vitrine, a na njoj prazne kutije od Piatnikovih karata. Adnan pažljivije pogleda i vidje da su pored kutija dva džokera, jedan sa plavom poledinom, a drugi sa crvenom. To su ona dva džokera od šest koliko ih ima u dva špila. Igrače zapadnu dva špila sa četiri džokera, a ta dva su uvijek viška. Adnan na brzaka skonta da je dedo ašćarile zaboravio da ih podere, a što je inače uvijek radio.

Dok je bio u WC-u uzavrele misli gubitnika propara bljeskovita ideja. Evo šanse da se na kraju spasi i ne "iznese gaće na štapu". Nitko ne opazi kad je diskretno ujagmio ta dva džokera i stavio ih u džep. Kad su karte podijeljene za novu ruku on na brzaka pregleda karte. Tri kralja i

Šprehenzi dojuč?

Autor Administrator

Srijeda, 29 Studeni 2017 21:49 - Ažurirano Srijeda, 29 Studeni 2017 21:51

tri osmice. Odmah se otvori. Odjednom Jure odvali hand i zavalu Gutu gutavog i Peru po dvije stoje. Jure se ohandao sa tri džokera.

Dok su se Guto gutavi i Pero češali po glavušama, Adnan položi karte koje su mu ostale. Četrdeset i pet poena, puta dva jeste devedeset.

Veli Adnan Juri: "Moj Jure, ja džokera evo od druge partije ne dobih, a ti tri odjednom. Vala te karta pravo hoće."

A Jure odgovara: "Danas Ado nije tvoj dan. Rikavela si totale!"

Počese se skupljati karte za novo dijeljenje i tada Adnan među svoje karte ubaci ona dva džokera koja je majstorski izvukao iz džepa. Odoše dva "dodatna" džokera među ostale karte.

Parija se nastavi. Nije prošlo ni par minuta Guto gutavi handira i zavalu svu trojicu po dvije stoje. Tri džokera!

Uto vrisnu Pero: "Stan' jebem ti kuruz, kako tri džokera imaš, a ja imam dva. Ne igra se sa pet džokera."

Adnan šuti, ni slova da prozbori.

Jure preokrenu sve karte i među njima se ukaza još jedan džoker. Šesti.

Guto gutavi je bio na zijanu, ali daleko manje od Adnana, pa zavrišta: "Uzalud vam trud svirači! Ovo nije regularno. Muhidineeee! Muhidineeee! Denes'der kufertu sa polozima iz sefa."

Šprehenzi dojuč?

Autor Administrator

Srijeda, 29 Studeni 2017 21:49 - Ažurirano Srijeda, 29 Studeni 2017 21:51

Dogega deduka Muhidin: "Aaaa, šta se derete! Stop ba! Morete mi komšije zaglušiti. U čemu je problem?"

-Jesil' izvadio dva džokera? – upita Pero.

-Jesam garant! I poder'o hih!

-Jesil' sto posto siguran?

-Jesam očinjeg mi vida.

Uto Adnan tiho prozbori: "Muhidine, godine svakog sat'ru, čo'jek postaje zaboravan, memorija vehdi, star čo'jek više griješi od mlađeg. Možeš li se zaklet u Nafijino zdravlje i nafaku da si siguran da si izbacio dva džokera prije početka partije?"

Nafija je bila Muhidinova kćerka jedinice, njegovo treće oko u glavi.

Na to Adnanovo pitanje Muhidin se zakašlja, pa poče uvijati, te na kraju reče da se ne može zakleti u Nafijino zdravlje i nafaku.

A Adnan ne ispušta. Ščap'o ga k'o pit bull: "Dakle dedo, nisi ti siguran da li si izbacio dva džokera prije partije?"

-Ma čini mi se da jesam, al' se nemerem zaklet'!

Tišina za stolom. Adnan je prekinu putanjem: "A šta sad' da radimo?"

Šprehenzi dojuč?

Autor Administrator

Srijeda, 29 Studeni 2017 21:49 - Ažurirano Srijeda, 29 Studeni 2017 21:51

Još dublja tišina.

Oglasi se Guto gutavi: "Nema se tu šta više pričati. Daj Muhidine svakom njegov polog, pa razlaz braćo ste mi draga. Cijelo popodne nam prođe u neregularnoj igri. Ono što je zapisano neka se podere, te razlaz oglašavam, razlaz bez pobjednika i bez gubitnika.

I bi tako. Svi se šutke pokupiše jer niko nije mogao napraviti nikakvog prigovora na Gutin komentar.

Tako se Adnan spasio od golema zijana.{jcomments on}